14/04/2023

Εγκύκλιος του Μητροπολίτη Ελευθερουπόλεως για το Πάσχα 2023

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ελευθερουπόλεως

Μόνο ο λατρευτός Χριστός μας «ο εν απόροις εύπορος», μπορεί να δώσει την καλύτερη διέξοδο, ανοίγοντας το πιο φωτεινό παράθυρο στο μέλλον. Αυτά αναφέρει μεταξύ άλλων στην εγκύκλιό του ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ελευθερουπόλεως κ. Χρυσόστομος επί τη εορτή του Πάσχα 2023.

Παρακάτω η εγκύκλιος του Μητροπολίτη Ελευθερουπόλεως:

Αγαπητοί αδελφοί και πατέρες ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Απευθυνόμενοι και πάλι Χάριτι Θεού προς την αγάπη σας σας χαιρετίζουμε με τον

πατροπαράδοτο Ορθόδοξο χαιρετισμό αυτών των ημερών. Δύο λέξεις είναι, αλλά τι πλούτο πνευματικό που κρύβουν! Κάθε χρόνο προσπαθήσαμε κάτι το ελάχιστο από τον πλούτον αυτών των δύο λέξεων να σας προσφέρουμε προς οικοδομήν σας. Αυτό πράττουμε ταπεινά και εφέτος θέλοντας να συνδέσουμε την λαμπροφόρο Ανάσταση του Κυρίου μας με την έννοια της ελπίδας.

Όπως μας λέγει και το πασίγνωστο ρητό «εφόσον ζω ελπίζω». Ω! **Η ζωή του καθενός μας είναι μία σειρά από ελπίδες.** Και αυτή η ανεκτίμητη αρετή, η ελπίδα, φαίνεται πως πεθαίνει και σβήνει τελευταία. Αλλά ακόμη και εκεί που δείχνει να εξαφανίζεται, όταν πλησιάζει το αναπόφευκτο βιολογικό τέλος, για τον πιστό χριστιανό ούτε τότε εξαφανίζεται η ελπίδα. Η ελπίδα της ζωής! Γιατί συμβαίνει αυτό το παράδοξο, η λαμπάδα της ελπίδας να μένει άσβεστη ακόμη και όταν φυσήξει επάνω της ο παγερός άνεμος του θανάτου;

Τούτο συμβαίνει επειδή ανέστη εκ νεκρών ο Κύριός μας. Η Ανάστασή Του, που γιορτάζουμε χαρούμενοι τις ημέρες αυτές, συνέθεσε την τελευταία μεγάλη ελπίδα μας, όταν με το πέρασμα του χρόνου μαραθούν και σβήσουν και εξαφανισθούν όλες οι άλλες, εγκόσμιες ελπίδες μας. **Η τελευταία ελπίδα μας είναι εκείνη, που αποτελεί το τέλος του Πιστεύω μας: «Προσδοκώ ανάστασιν νεκρών και ζωήν του μέλλοντος αιώνος».**

Πόσο ζωηρά διετύπωσε την αλήθεια αυτή ο κορυφαίος **Απόστολος Παύλος**, κατ' αρχάς στους χριστιανούς της Κορίνθου, που ιδιαίτερα αγαπούσαν τη ζωή και τις χαρές της ζωής. Τι τους έγραφε τότε ο θείος Απόστολος; Ακριβώς εβάσιζε την επιχειρηματολογία του επάνω στην Ανάσταση του Χριστού. «Εφόσον, τους έλεγε, ψάλλουμε το Χριστός ανέστη, πως μερικοί αμφισβητούν ακόμη ότι και εμείς θα αναστηθούμε εκ νεκρών; Διότι εάν δεν θα συμβεί η ανάστασή μας, τότε ούτε και ο Χριστός αναστήθηκε...» (Α΄Κορ. 15, 12.13).

Έτσι, αγαπητοί, με οδηγό αυτό το ελπιδοφόρο κήρυγμα της πίστεώς μας, η χαρά της Αναστάσεως ξεπερνά κάθε άλλη χαρά του κόσμου τούτου και σκεπάζει οιαδήποτε λύπη μας, το φως της ξεπερνά όλα τα φώτα, που γεννά η σκέψη και η φαντασία του ανθρώπου, και όλες τις φιλοσοφικές εξηγήσεις για την ύπαρξη μας και όλες τις ομορφιές, που ανακαλύπτει μέσα της η καλλιτεχνική φαντασία. Ο πάμφωτος και ολόλαμπρος Ήλιος της Δικαιοσύνης, Χριστός, φώτισε άπλετα τη Δημιουργία ολόκληρη, οδηγώντας ήδη από τούτη την επίγεια ζωή στο ξεπέρασμά της, στην πληρότητα της ζωής «θανάτω θάνατον πατήσας» κατά το εξαίσιο και πασίγνωστο τροπάριο. "Χριστός ανέστη" ακούγεται ως πανευφρόσυνο άγγελμα, που κατευφραίνει τους λαούς. Για τη βέβαιη νίκη του θανάτου διά του θανάτου του Χριστού. Μέχρι την ώρα εκείνη οι άνθρωποι γνώριζαν πως η επίγεια ζωή κάπου τελειώνει. **Το φως το πλούσιο όμως της αναστάσεως διαλαλεί με χίλιες σάλπιγγες ότι τώρα πιά «ζωή πολιτεύεται και νεκρός ουδείς εν τω μνήματι».**

Επειδή, λοιπόν, ακριβώς η πολυπόθητη σωτηρία προέρχεται όχι από τον ασθενικό ανθρώπινο κόσμο αλλά από τον δυνατό Θεό, φέρει επάνω της την εγγύηση της βεβαιότητας και αυθεντικότητας. Η τελευταία μεγάλη ελπίδα μας δεν είναι κενή περιεχομένου προσπάθεια, δεν είναι φαντασία, για να αγκιστρωθεί ο απεγνωσμένος άνθρωπος από κάπου, αλλ' έχει βέβαιο αντίκρισμα. Είναι τελικά «ελπίδα που δεν απογοητεύει».

Δυστυχώς τα τελευταία χρόνια, η ελπίδα του ανθρώπου στηρίχθηκε εξ ολοκλήρου στις θαυμαστές επιστημονικές ανακαλύψεις, στην καταπληκτική τεχνολογία και τη διαρκή έρευνα για επίλυση με μόνο το μυαλό όλων των προβλημάτων. Μετά ήλθε η απαγοήτευση στη ψυχή του. Η επίγνωση της τραγικής κατάστασης και -μακάρι για πολλούς- η έμπνευση τελικά από το θεανθρώπινο Πρόσωπο του Χριστού, που όντως αποτελεί την «Ελπίδα του κόσμου». Μόνο ο λατρευτός Χριστός μας «ο εν απόροις εύπορος», μπορεί να δώσει την καλύτερη διέξοδο, ανοίγοντας το πιο φωτεινό παράθυρο στο μέλλον.

Είθε, αγαπητοί, η πίστη μας, η παναληθής και αιώνια, να φωτίσει μόνιμα και σταθερά τη ψυχή μας με το γλυκό και ανέσπερο φως της Αναστάσεως. Το αιθέριο κερί της Λαμπρής να φωτίζει πάντοτε το δρόμο της ζωής μας. Να κρατά πάντοτε αναμμένη τη λαμπάδα της γλυκειάς ελπίδας. Ακόμη και τότε όταν οι καταιγίδες των θλίψεων, της αρρώστιας, των γηρατειών θα πέσουν επάνω της για να την σβήσουν. Το θεσπέσιο και γλυκύτατο όραμα του Αναστημένου Χριστού με το λάβαρο της νίκης στο χέρι ας εμπνέει την έσχατη, την τελευταία μεγάλη ελπίδα:

να είμαστε μαζί Του, για πάντα, συνδαιτημόνες, ομοτράπεζοι στο ουράνιο Τραπέζι εν τη ανεσπέρω ημέρα της Βασιλείας Του. Αμήν

ΠΟΛΛΑ ΤΑ ΕΤΗ ΣΑΣ με την ελπίδα του Χριστού στην καρδιά σας.

Και πάλι, αδελφοί και πατέρες, ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Ο επίσκοπός σας

† Ο ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΠΟΛΕΩΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ